

Sretna škola, mjesto gdje srce uči s razumom

Sretna škola je mjesto gdje se djeca osjećaju sigurno, prihvaćeno i vrijedno, kao kod kuće. To je zajednica u kojoj se njeguju empatija, poštovanje i sloboda izražavanja, a dijete koje se osjeća uvaženo uči s radošću i izrasta u cjelovitu ličnost.

Sretna škola nije savršena škola. Ona je živa, topla i stvarna. To je mjesto gdje dijete ne mora da glumi hrabrost, jer se osjeća sigurno. Mjesto gdje ne mora da traži svoje mjesto, jer ga već ima.

U takvoj školi dijete ne dolazi samo da nauči čitati, pisati i računati, dolazi da bude viđeno. Da bude prihvaćeno. Da osjeti da vrijedi.

Kroz sve ove godine rada shvatila sam da se sreća u školi ne gradi velikim riječima i planovima, nego malim, svakodnevnim postupcima. U načinu na koji se obraćamo jedni drugima u razredu. U strpljenju kada dijete pogriješi. U pogledu koji kaže: „Tu sam, možeš pokušati ponovo.“

Moja učionica nije samo prostor za učenje. Ona je mala zajednica u kojoj učimo kako biti čovjek. Tu razgovaramo o emocijama, učimo slušati bez prekidanja, pomagati bez očekivanja nagrade i

izgovarati lijepe riječi čak i onda kada to nije najlakše.

Djeca uče kroz iskustvo. Zato zajedno gradimo „zlatna pravila“, vodimo „dnevnik lijepog ponašanja“, negujemo kulturu uvažavanja i učimo da svaka riječ i svako djelo ostavljaju trag. Ne težimo savršenstvu, učimo odgovornosti, iskrenosti, empatiji i međusobnom poštovanju.

U sretnoj školi dijete ima glas. Njegovo mišljenje je važno. Njegova pitanja se ne preskaču. Njegove emocije se ne umanjuju. Jer dijete koje osjeti da vrijedi, uči slobodnije, hrabrije i s više radosti.

Vjerujem da škola ne može biti sretna ako u njoj nisu sretni i učitelji. Zato negujem odnos i prema sebi, učim, rastem, preispitujem se i tražim nove načine da budem bolja podrška svojoj djeci. Jer samo učitelj koji osjeća smisao može ga prenijeti dalje. Ono što želim za svoje dijete, želim i za svopje učenike.

Sretna škola je zajednica. Ona se ne završava na vratima učionice. Ona se širi kroz saradnju sa roditeljima, kolegama i okruženjem. Kada dijelimo iste vrijednosti, tada djeca odrastaju u ljude koji znaju voljeti, poštovati i graditi.

Za mene, sretna škola nije cilj koji ćemo jednom dostići. Ona je put kojim svakodnevno hodamo, kroz osmijeh, kroz riječ, kroz djelo.

I možda najvažnije, kroz primjer.

Jer djeca ne uče ono što im govorimo.

Djeca postaju ono što svakodnevno vide i dožive.

Collections

Sretna škola

Objava